

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
16 У 19395/18
Дана 14.01.2022. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Тишма Јовановић, председника већа, Миње Бицички и мр Весне Чогурић, чланови већа, са судским саветником Јеленом Поповић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца “А.А.” са седиштем у ..., ..., чији је пуномоћник Горан Радовац, адвокат из Београда, Хиландарска 24, против туженог Министарства привреде Републике Србије, ради поништаја решења број 720-00-267/2018-10 од 28.06.2018. године, у правној ствари промене података у Регистру привредних субјеката, у нејавној седници већа одржаној дана 14.01.2022. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена на решење Регистратора Агенције за привредне регистре који води Регистар привредних субјеката БД 41190/2018 од 17.05.2018. године. Наведеним ожалбеним решењем одбачена је регистрациона пријава промене података код тужиоца, регистарски/матични број ... која се односи на регистрацију промене седишта и адресе, законског заступника и управног одбора јер је утврђено да нису испуњени услови из члана 14. став 1. тач. 6) и 10) Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре.

Тужбом поднетом Управном суду дана 23.10.2018. године тужилац оспорава законитост решења туженог органа из разлога прописаних одредбама члана 24. став 1. тач. 1) и 4) Закона о управним споровима. Указујући на то да се тужени у образложењу оспореног решења позвао на став изражен у пресуди Управног суда У. 10520/13 од 19.03.2015. године, истиче да судска пракса у Републици Србији није и не може да буде извор права на који се поступајући органи могу позвати. Даље наводи да ниједан важећи пропис не предвиђа обавезну промену оснивачког акта као услов за

регистрацију промене података у поступку пред Регистратором и да одредба члана 591. Закона о привредним друштвима, коју је тужени погрешно применио, прописује обавезу усклађивања са поменутиим законом, а не промену оснивачког акта. С тим у вези додаје да су се оснивачи тужиоца, уместо управног одбора, определили за директора, а да је та одлука донета у складу са оснивачким актом друштва тј. прибављањем већине гласова на скупштини друштва. Такође оспорава закључак туженог да није био испуњен услов из одредбе члана 14. став 1. тачка 10) поменутог закона, истичући да је благовремено уплаћен износ накнаде о чему је доказ приложен уз жалбу. Додаје и да тужени није применио одредбе члана 107. Закона о општем управном поступку којима је уређен институт претходног питања са разлога што је, приликом одлучивања о жалби, пропустио да оцени чињеницу да је тужилац 14.09.2018. године Привредном суду у Београду поднео предлог за одређивање привремене мере суспензије права гласа једног члана тужиоца, а која по мишљењу тужиоца представља претходно питање о коме се мора одлучити. Надаље, незаконитост из члана 24. став 1. тачка 4) Закона о управним споровима се по мишљењу тужиоца огледа у томе што је тужени из правилно утврђених чињеница у погледу обима удела чланова друштва и предвиђене једногласности чланова скупштине за доношење одлуке о промени оснивачког акта, извео неправилан закључак да тужилац није учинио све напоре како би се ускладио са важећим Законом о привредним друштвима са чим у вези указује и на то да је последица неусклађивања друштва покретање поступка принудне ликвидације. Са изнетих разлога предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и наложи првостепеном органу да изврши регистрацију промене законског заступника и седишта тужиоца у складу са Одлуком скупштине од 07.05.2018. године. Трошкове спора тражи за састав тужбе у износу од 33.000,00 динара и таксе за тужбу.

Тужени орган је у одговору на тужбу указао да се пред Управним судом у предмету У 8105/18 води спор по тужби тужиоца ради поништаја решења број 720-00-110/2018-10 од 28.03.2018. године које се односи на регистрацију и објаву измена оснивачког акта тужиоца којима се врши усклађивање са Законом о привредним друштвима. С тим у вези је напоменуо да од исхода наведеног спора зависи и да ли ће бити покренут поступак принудне ликвидације над тужиоцем по службеној дужности, због чега је својим решењем од 26.11.2018. године поништено првостепено решење од 24.09.2018. године којим је поменути поступак био покренут. Са изнетих разлога предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник Републике Србије”, бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, након разматрања тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Према стању у списима и разлозима образложења оспореног решења тужилац је Агенцији за привредне регистре поднео дана 14.05.2018. године регистрациону пријаву БД 41190/2018 за регистрацију промене седишта друштва у ..., на адреси: ... бр. ..., за регистрацију Б.Б. као законског заступника у функцији директора, који самостално заступа друштво, као и за брисање података о управном одбору друштва: Б.Б., председник, В.В. и Г.Г., чланови. Уз пријаву су приложени:

записник са ванредне седнице Скупштине друштва од 07.05.2018. године из ког се види да су седници присуствовала оба члана друштва Д.Д. са уделом од 53% и Ђ.Ђ. са уделом од 47% као и то да је члан Ђ.Ђ. гласао против свих одлука које су биле на дневном реду седнице; Одлука о усклађивању са Законом о привредним друштвима којом је одређено да је управљање друштвом организовано као једнодомно, а да су органи друштва директор и скупштина, те да се за директора именује Б.Б., тако да Управном одбору престаје функција; Одлука о промени седишта друштва. Обе Одлуке су донете на поменутој седници од 07.05.2018. године и потписане су од стране Б.Б. као председника скупштине, а приложен је и допис члана друштва Д.Д. у коме је наведено да због дугогодишњег трајања судског поступка у коме се решавало о правној ваљаности и законитости уговора као оснивачког акта која је оспорена од стране правног следбеника Е.Е., Ђ.Ђ. није било могућности да се тужилац усклади са законом јер је судски поступак окончан пресудом Врховног касационог суда Прев. 112/17 од 18.05.2017. године. Поступајући по овој пријави, првостепени орган је, применом члана 17. став 2. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, донео ожалбено решење од 17.05.2018. године, уз образложење да је на основу увида у регистроване податке о друштву и достављену документацију утврђено да нису испуњени услови за регистрацију истих у складу са чланом 14. став 1 тачка б) Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, имајући у виду да се тужилац није ускладио са одредбама Закона о привредним друштвима и да нису достављене измене и допуне оснивачког акта у складу са чланом 12. Закона о привредним друштвима, којим актом се друштво усклађује са важећим Законом о привредним друштвима (“Службени гласник РС”, бр. 36/11...5/15), у складу са чланом 591. став 1 наведеног закона, будући да је измењен оснивачки акт основ за регистрацију тражених промена. Осим наведеног, првостепени орган је нашао и да није испуњен услов из члана 14. став 1 тачка 10) Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре са разлога што је уз пријаву достављен доказ о уплати накнаде у износу од 4.200,00 динара, а не у износу од 5.600,00 динара како је то предвиђено одредбама члана 3. ст. 1. и 2. и члана 5. став 1. Одлуке о накнадама за послове регистрације и друге услуге које пружа Агенција за привредне регистре. Тужиоцу је, сагласно члану 17. став 3. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, ожалбеним решењем остављена могућност да у року од 30 дана поднесе регистрациону пријаву за регистрацију података о чијој регистрацији је одлучено овим решењем, уз коју, поред осталих ближе назначених исправа и доказа, треба да достави и измењен оснивачки акт са садржаним променама чија се регистрација захтева, донет једногласном одлуком чланова друштва у складу са одредбама члана 57. став 1. оснивачког акта од 25.05.2005. године. У поступку по жалби тужени је, полазећи од чињенице да је предмет пријаве тужиоца усклађивање са Законом о привредним друштвима по протеку рокова из члана 591. ст. 1. и 2. наведеног закона, а након окончања спора о пуноважности оснивачког акта тужиоца од 25.05.2005. године, те чињенице да се тражене промене односе на податке, које према члану 141. став 1. тач. 2) и 8) Закона о привредним друштвима, треба да садржи оснивачки акт друштва са ограниченом одговорношћу, закључио да је за тражене промене тужилац био дужан да уз пријаву приложи измене и допуне оснивачког акта донете једногласном одлуком чланова друштва у складу са чланом 57. став 1. важећег оснивачког акта и потписане од стране оба члана друштва, што није учинио, истовремено указујући и на став изнет у пресуди Управног суда У. 10520/13. Такође је оценио да је правилно првостепени орган нашао да је тужилац на име накнаде био дужан да плати 5.600,00 динара, а не 4.200,00

динара, те да стога није испуњен ни услов из члана 14. став 1. тачка 10) Закона о поступку регистрације регистрације у Агенцији за привредне регистре, па је са инетих разлога, применом члана 29. став 2. тачка 2) наведеног закона донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбама члана 14. став 1. Закон о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре ("Службени гласник РС", бр. 99/211 и 83/14) било је прописано да по пријему пријаве регистратор проверава да ли су испуњени услови за регистрацију, и то: да ли су уз пријаву приложени прописани документи (тачка 6)); да ли је уз пријаву приложен доказ о уплати накнаде за вођење поступка регистрације (тачка 10)).

Одредбом члана 17. ст. 2. и 3. истог закона прописано је да ако утврди да нису испуњени услови за регистрацију из члана 14. став 1. тачка 2) и 5) – 10) тог закона, регистратор доноси решење којим одбацује пријаву и утврђује који услови за регистрацију нису испуњени, а ако подносилац пријаве, у року од 30 дана од дана објављивања решења из става 2. овог члана поднесе регистрациону пријаву за регистрацију података о чијој регистрацији је одлучено тим решењем и плати половину од износа прописане накнаде за регистрацију која је предмет пријаве, задржава право приоритета одлучивања засновано подношењем пријаве одбачене у складу са ставом 2. овог члана.

Одредбама члана 141. став 1. Закона о привредним друштвима ("Службени гласник РС", бр. 36/11...44/18) било је прописано да оснивачки акт друштва садржи нарочито: пословно име и седиште друштва (тачка 2); одређивање органа друштва и њихових надлежности (тачка 10).

Одредбама члана 591. истог закона било је прописано: да су постојећа друштва с ограниченом одговорношћу дужна да своје органе ускладе са одредбама овог закона до дана почетка примене овог закона (став 1.); да су постојећа друштва с ограниченом одговорношћу дужна да извршене промене из става 1. овог члана региструју у складу са законом о регистрацији у року од три месеца од дана почетка примене овог закона (став 2.); да над постојећим друштвима с ограниченом одговорношћу која не поступе у складу са одредбама става 2. овог члана регистратор који води регистар привредних субјеката покреће поступак принудне ликвидације (став 3.).

Чланом 107. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", бр. 18/16 и 95/18) прописано је да ако орган наиђе на питање без чијег решења не може да одлучи о управној ствари, а које чини самосталну правну целину и за чије решавање је надлежан суд или други орган (претходно питање), може сам да расправи претходно питање или да прекине поступак док суд или други орган не реше претходно питање, али никако се не може јавити по окончању поступка.

Сагласно напред наведеном, по оцени Управног суда, правилно је тужени орган нашао да је првостепени орган ожалбено решење донео правилном применом одредаба члана 14. став 1. тач. 6) и 10) и члана 17. ст. 2. и 3. и Закон о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, те одредаба члана 591. у вези члана 141 став 1. тач. 2) и 8) Закона о привредним друштвима, правилно налазећи да се по протеклу рокова за усаглашавање друштва са ограниченом одговорношћу са одредбама наведеног закона, прописаних одредбама члана 591. тог закона, а код друштва које такву обавезу није извршило, не би могла регистровати ни промена органа друштва, односно директора и законског заступника друштва, као ни усклађивање органа друштва и седишта, уколико претходно нису регистровани и објављени усклађени акти друштва, односно оснивачки акт тужиоца, будући да се ради о роковима који су

прописани императивним законским нормама, по којима су привредна друштва дужна да поступају.

По оцени суда није основан навод тужбе о погрешној примени одредаба члана 591. Закона о привредним друштвима којима је прописана обавеза усклађивања друштва са овим законом, а не обавезна промена оснивачког акта као услов за регистрацију тражених промена, како истиче тужилац. Ово са разлога што се, како је то правилно нашао и тужени, ради о подацима које оснивачки акт друштва мора да садржи сагласно одредбама члана 141. став 1. тач. 2) и 8) наведеног закона, а које измене и допуне тј. једногласно донету одлуку у складу са одредбама члана 57. став 1. важећег оснивачког акта тужиоца од 25.05.2005. године о измени оснивачког акта са садржаним променама чија је регистрација тражена тужилац није доставио, већ је доставио одлуке за које је на седници од 07.05.2018. године гласао само један члан друштва. С обзиром на изнето, разлози на којима тужилац заснива тврдњу о томе да је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања – напора које је предузео тужилац како би се ускладио са Законом о привредним друштвима, нису од утицаја на другачије решавање.

Неоснован је и навод тужбе о неиспуњености услова из члана 14. став 1. тачка 10) Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, будући да се из списка предмета управног поступка који су достављени суду види да је накнада у износу од 4.200,00 динара плаћена 14.05.2018. године, а да је уз жалбу достављен доказ о уплати накнаде у износу од 5.200,00 динара дана 18.08.2018. године, након доношења првостепеног решења.

Наводи тужиоца о пропусту туженог да приликом одлучивања о жалби оцени чињеницу да је тужилац 14.09.2018. године Привредном суду у Београду поднео предлог за одређивање привремене мере суспензије права гласа једног члана друштва, а која, по мишљењу тужиоца, представља претходно питање о коме се морало одлучити, нису од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења. Ово са разлога што се претходно питање, имајући у виду саджину одредбе члана 107. став 1. Закона о општем управном поступку, по правилу, појављује у првостепеном управном поступку, а изузетно се може јавити у жалбеном поступку, али се не може јавити по окончању поступка. У конкретном случају околност коју тужилац сматра претходним питањем настала је 14.09.2018. године, дакле након доношења тужном оспореног решења од 28.06.2018. године.

Без утицаја на другачију оцену законитости оспореног акта су и наводи којима се указује на то да се тужени позвао на став изражен у пресуди Управног суда У. 10520/13 од 19.03.2015. године, иако судска пракса није извор права. Ово стога што оспорено решење туженог није донето применом наведеног правног закључка Управног суда, већ применом претходно цитираних законских одредаба.

Управни суд је ценио предлог тужиоца да реши управни ствар у спору пуне јурисдикције на начин како је тражено захтевом тужбе, па је нашао да се нису стекли услови за такво решавање, јер је оспорено решење правилно и на закону засновано, па нема разлога за његов поништај, а тиме ни могућност да суд у смислу члана 43. став 1. Закона о управним споровима пресудом реши ову управну ствар, будући да је претпоставка за решавање у спору пуне јурисдикције претходна оцена суда да управни акт треба поништити, што овде није случај.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, донео одлуку као у ставу I диспозитива пресуде.

Како тужилац није успео у овом управном спору, суд је применом одредаба чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, број 72/11...18/20), који се сходно примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 14.01.2022. године, 16 У 19395/18

Записничар
Јелена Поповић, с.р.

Председник већа-судија
Јелена Тишма-Јовановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

НМ